

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hargaša a sudkýň JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu **R. s. r. o.**, so sídlom v S. č. X., *zastúpeného JUDr. L. Š., advokátom, so sídlom v Š., M. X.*, proti žalovanému **Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: PPZ-2805/B-2005 z 18. januára 2006, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 279/06-27 z 2. mája 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 279/06-27 z 2. mája 2007 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: PPZ-2805/B-2005 z 18. januára 2006, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave č. p.: LIC-13-12/2005 z 18. novembra 2005 o neudelení licencie žalobcovi na prevádzkovanie strážnej služby v rozsahu podľa § 3 písm. a/ bodu . až 11. zákona č. 379/1997 Z. z. o prevádzkovaní súkromných a bezpečnostných služieb a podobných činností, o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní

(živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov a o doplnení zákona č. 65/1963 Zb. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov (zákon o súkromných bezpečnostných službách) účinného do 1.1.2006 (ďalej len „zákon o SBS“) a na prevádzkovanie detektívnej služby v rozsahu podľa § 3 písm. b/ bodu 1. až 8. tohto zákona pre nesplnenie podmienok na udelenie licencie stanovených v § 7 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 9 ods. 1 a 2 písm. g/ tohto zákona. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi nepriznal právo na ich náhradu.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že po prejednaní veci dospel k záveru, že postup a rozhodnutie žalovaného boli v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie rozhodnutia. K námietke žalobcu ohľadne posúdenia spoľahlivosti jeho konateľa a jediného spoločníka JUDr. Ľ. H. ako podmienky pre udelenie licencie na prevádzkovanie bezpečnostnej a detektívnej služby uviedol, že je síce pravdou, že voči JUDr. Ľ. H. nemali žiadne námietky policajný zbor, orgán miestnej samosprávy ani obvodný úrad, avšak osobitná komisia, o ktorej stanovisko požiadal žalovaný v zmysle § 9 ods. 1 zákona o SBS mu listom z 27.10.2005, č. p. PPZ-387-1097/JKP-2005 oznámila, že JUDr. Ľ. H. nepovažuje za spoľahlivú osobu na základe podkladov zaslaných z oddelenia súkromných bezpečnostných služieb KR PZ v Trnave, Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, ktorým stanoviskom v otázke hodnotenia spoľahlivosti bol žalovaný podľa § 9a ods. 1 zákona o SBS viazaný. Krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že čo i len jedno stanovisko spochybňujúce spoľahlivosť žiadateľa o udelenie licencie môže pri hodnotení viesť k jej neudeleniu, keďže úlohou správnych orgánov, ktoré na základe zákona vydávajú licencie na prevádzkovanie bezpečnostných a detektívnych služieb, je brať zreteľ na ochranu života, zdravia, majetkových a iných práv osôb, ako aj na záujem na vnútornom poriadku a bezpečnosti, a z týchto hľadísk posudzovať vydanie licencie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie navrhujúce, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané v rozpore s ustanoveniami § 3 ods. 2 a § 33 ods. 1 a 2 správneho poriadku. Poukázal na to, že jediným podkladom odôvodňujúcim neudelenie licencie bolo stanovisko osobitnej komisie. Žalobca mal za to, že s ohľadom na záväznosť stanoviska osobitnej komisie bolo poskytnutie možnosti žalobcovi dodatočne sa k stanovisku osobitnej komisie vyjadriť bez toho, aby mu bola daná možnosť ovplyvniť samotné stanovisko, nie je možné považovať za poskytnutie možnosti účinne obhajovať svoje práva a záujmy v zmysle § 3 ods. 2 správneho poriadku. Konštatoval, že pred vydaním stanoviska osobitnej komisie nebol oboznámený so všetkými skutočnosťami, z ktorých osobitná komisia vychádzala, nemohol sa

k nim vyjadriť, klásť otázky, navrhnuť ďalšie dôkazy a vyjadriť sa k podkladom i k spôsobom ich zistenia, čo predpokladá zároveň oboznámenie so spôsobom zistenia podkladov, na základe ktorých uvedená osobitná komisia rozhodovala, čím boli podľa názoru žalobcu v predmetnom konaní porušené ustanovenia § 3 ods. 2 a aj § 33 ods. 1 a 2 Správneho poriadku.

Žalovaný správny orgán v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. K odvolacej námietke uviedol, že povinnosť postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkom konania podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku bola žalovaným splnená, nakoľko žalobca sa mal možnosť vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, ktoré tvorili podklad na vydanie rozhodnutia. Zdôraznil, že podkladom pre vydanie rozhodnutia nie je konanie osobitnej komisie, ale jej stanovisko. S týmto stanoviskom sa žalobca mal možnosť oboznámiť a vyjadriť sa k nemu. Nakoľko stanovisko osobitnej komisie je záväzné pre správny orgán, nie je v zmysle § 77 ods. 1 zákona o SBS na úvahe správneho orgánu posúdenie, či stanovisko osobitnej komisie bude alebo nebude brať do úvahy pri rozhodovaní. Poukázal zároveň na to, že činnosť osobitnej komisie je upravená v § 9a zákona o SBS a jej konanie nie je konaním správneho orgánu, ktorý rozhodoval o žiadosti o udelenie licencie, ani výsledkom jej konania nie je rozhodnutie, preto nie je možné dožadovať sa postupu podľa § 33 správneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 3 vety prvej O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Predmetom súdneho preskúvacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného č. p.: PPZ-2805/B-2005 z 18. januára 2006, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave č. p.: LIC-13-12/2005 z 18. novembra 2005 o neudelení licencie žalobcovi, ktorého štatutárnym orgánom je JUDr. Ľ. H., na prevádzkovanie strážnej služby v rozsahu podľa § 3 písm. a/ bod 1. až 11. zákona o SBS a na prevádzkovanie detektívnej služby v rozsahu podľa § 3 písm. b/ bod 1. až 8. tohto zákona pre nesplnenie podmienok na udelenie licencie stanovených v § 7 ods. 1 písm. a/ zákona o SBS v spojení s § 9 ods. 1 a 2 písm. g/ tohto zákona, pretože žalobca sa nepovažuje za spoľahlivú osobu, neposkytuje záruky, že bude dodržiavať právne predpisy a plniť povinnosti vyplývajúce z rozhodnutí a iných opatrení podľa zákona.

Podľa § 7 ods. 1 písm. a/ zákona o SBS krajské riaditeľstvo môže udeliť licenciu právnickej osobe, ktorá je spoľahlivá [§ 9 ods. 1 a ods. 2 písm. g)], ak

tomu nebráni záujem vnútorného poriadku a bezpečnosti, a fyzická osoba alebo fyzické osoby, ktoré sú jej štatutárnym orgánom alebo členmi štatutárneho orgánu, spĺňajú podmienky ustanovené v § 6.

Podľa § 6 zákona o SBS krajské riaditeľstvo môže udeliť licenciu fyzickej osobe, ak tomu nebráni záujem vnútorného poriadku a bezpečnosti a ak

- a) dosiahla vek 21 rokov,
- b) má spôsobilosť na právne úkony,
- c) je bezúhonná,
- d) je spoľahlivá,
- e) je zdravotne spôsobilá,
- f) má požadovanú odbornú spôsobilosť,
- g) má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky; u štátnych príslušníkov členských štátov Európskej únie ohlásený pobyt na území Slovenskej republiky.

Spôľahlivosť sa posudzuje vo vzťahu k predmetu podnikania so zreteľom na ochranu života, zdravia, majetkových a iných práv osôb, ako aj v záujme vnútorného poriadku a bezpečnosti (§ 9 ods. 1 zákona o SBS).

V zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona o SBS za spoľahlivú nemožno považovať osobu, ktorá z iných dôvodov, so zreteľom na skutočnosti uvedené v odseku 1 neposkytuje záruku, že bude pri vykonávaní činností podľa tohto zákona dodržiavať právne predpisy a plniť povinnosti vyplývajúce z rozhodnutí a iných opatrení vydaných podľa tohto zákona.

Podľa § 9a ods. 1 až 3 zákona o SBS Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") alebo krajské riaditeľstvo si na posúdenie bezúhonnosti a spoľahlivosti vyžiada vyjadrenie Policajného zboru (ďalej len "polícia"), a ak výsledky posúdenia spoľahlivosti osoby podľa § 9 ods. 2 písm. g/ neumožňujú vysloviť jednoznačný záver o jej spoľahlivosti, vyžiada si aj stanovisko osobitnej komisie. Osobitná komisia môže zaujať stanovisko k spoľahlivosti osoby aj bez žiadosti. Stanoviskom osobitnej komisie je ministerstvo alebo krajské riaditeľstvo viazané.

Osobitnú komisiu podľa odseku 1 zriaďuje minister vnútra Slovenskej republiky (ďalej len "minister"). Členovia komisie musia byť oprávnení oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami podľa osobitného predpisu. 4a)

Ministerstvo alebo krajské riaditeľstvo môže na posúdenie bezúhonnosti alebo spoľahlivosti požiadať o vyjadrenie aj iný štátny orgán alebo obec, v ktorej sa žiadateľ zdržiava alebo sa v posledných piatich rokoch zdržiaval; títo sú povinní žiadosti ministerstva alebo krajského riaditeľstva o vyjadrenie vyhovieť v lehote 14 dní od jej doručenia.

V pripojenom spise žalovaného správneho orgánu je založené vyjadrenie Úradu súkromných bezpečnostných služieb Prezídia Policajného zboru

Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 10.8.2005, ktorý nemal námietky k udeleniu licencie, vyjadrenie Obecného úradu S. z 12.8.2005, podľa ktorého JUDr. Ľ. H. nebol prejednávaný Komisiou pre ochranu verejného poriadku, vyjadrenie Obvodného úradu v Senci z 1.8.2005, že JUDr. Ľ. H. sa v evidencií priestupkov nenachádza. Oddelenie súkromných bezpečnostných služieb Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave vo veci poskytnutia informácie o žalobcovi listom z 26.8.2005 adresovanom Osobitnej komisii úradu justičnej a kriminálnej polície Prezídia Policajného zboru uviedol, že jediným spoločníkom a zároveň konateľom žalobcu je JUDr. Ľ. H., ktorý je bývalým policajtom, zo služobného pomeru bol prepustený pre trestné stíhanie za úmyselný trestný čin ublíženia na zdraví, spod obžaloby bol však oslobodený a bolo mu nariadené ambulantné psychiatrické liečenie, podľa potvrdenia praktického lekára je zdravotne spôsobilý na výkon fyzickej ochrany alebo pátrania, v súčasnej dobe je podľa vlastného vyjadrenia zamestnancom spoločnosti D., spol. s r. o., spoločníkmi a konateľmi ktorej sú osoby vedené ako záujmové osoby polície. Osobitná komisia vo svojom stanovisku k spoľahlivosti Ľ. H. vydaným pod č. p. PPZ-387-1097/JKP-2005 dňa 27.10.2005 na základe podkladov zaslaných z oddelenia súkromných bezpečnostných služieb Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave a úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru (PPZ-V-42-41/2005-BOK) vyslovila záver, že na účely zákona o SBS sa považuje Ľ. H. za osobu nespoľahlivú.

V odvolacom konaní žalobca nespochybňuje samotný obsah stanoviska osobitnej komisie č. p. PPZ-387-1097/JKP-2005 z 27.10.2005, ale namieta porušenie zásady súčinnosti správneho orgánu s ním ako účastníkom správneho konania zakotvenej v ustanovení § 3 ods. 2 správneho poriadku pri vydávaní tohto stanoviska a zároveň porušenie jeho procesných práv ustanovených v § 33 správneho poriadku.

Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeľi v konaní ujmu.

Účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným

osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie (§ 33 ods. 1, 2 správneho poriadku).

V nadväznosti na námietky žalobcu tvoriace obsah odvolania je potrebné uviesť, že žalobca tieto námietky neuplatnil v žalobe, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Poukazuje na ne až v odvolacom konaní. Je potrebné uviesť, že medze odvolacieho konania sú dané medzami zásady koncentrácie konania. V správnom súdnictve platí koncentračná zásada, ktorá je vyjadrená v § 250h ods. 1 za bodkočiarkou O.s.p. Znamená to, že v odvolaní nemožno úspešne vznášať námietky nové, v prvostupňovom konaní neuplatnené. Námietky musia byť odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Takto potom nebolo možné na námietky žalobcu vznesené v odvolaní prihliadnuť.

Odhlídnuc od vyššie uvedeného odvolací súd vychádzajúc z obsahu pripojených spisov poznamenáva, že v prejednávanom prípade nebola porušená zo strany správnych orgánov zásada súčinnosti so žalobcom. Žalobca bol upovedomený o začatí správneho konania listom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave zo 4.11.2005, ktorým bol zároveň poučený o procesných právach ustanovených v § 23 ods. 1, 4 a § 33 ods. 2 správneho poriadku. Žalobca svoje právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy využil, ako to sám uviedol vo vyjadrení zo 14.11.2005, ktorým zároveň využil možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Pokiaľ ide o namietané porušenie zásady súčinnosti pri zaujatí stanoviska osobitnej komisie tvoriaceho podklad rozhodnutia správneho orgánu, odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že stanovisko nie je rozhodnutím vydaným správnym orgánom v správnom konaní, na ktoré by sa mali vzťahovať ustanovenia správneho poriadku, konkrétne ani § 3 ods. 2 a § 33.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd nepovažuje odvoláciu námietku žalobcu za dôvodnú.

Odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a námietky v ňom uvedené sú skutkovo i právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci. Napadnutý rozsudok krajského súdu je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 219 O.s.p. v spojení s ustanovením § 250ja ods. 4 vety druhej O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c vety prvej O.s.p., nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 16. apríla 2008

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth